

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

10. v. 8. extrahit nos de ventre, Psal. 22. v. 10. dans omnibus vitam & inspirationem, in ipso enim vivimus, & movemur, & sumus, Act. 17. v. 28.

Adhuc hodiè est nobis in Patrem, ut praesidium & tutelam, abundantiam, vitam & benedictionem ab eo hauriamus, 2. Cor. 6. v. 18. Tandem nos perduceret in gaudium caeleste, quod nobis, & omnibus electis à constitutione mundi paravit, Matth. 25. v. 34.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quae tribus continetur Regulis, quarum

1. *Patrem rite invoca.* Id Christus docuit, non modò in Oratione Dominicâ: sed & in Exordio hodierni Evangelii, ubi inquit: Amen, Amen dico vobis, si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis.

Nomen Patris cor ferit, quo Deum facile ad commiserationem movere possumus, ut dicat: Conturbata sunt viscera mea super te, miserans miserebor tui, Jer. 31. v. 20.

Exemplum capite à parente corporali, si is filio succenset, ut eum à conspectu tuo propellat: simulac filius venit, & clamat: Pater! cor suum paternum celare nequit, ut parabola de filio prodigo probat, Luc. 15. v. 18.

Eodem modo Deus caelestis Pater, nobiscum agit, Non enim in perpetuum irascetur, neque in aeternum retinebit iram, Psal. 103. v. 9. sed quando eum compellamus: Domine, Pater noster es tu, Esa. 64. v. 8. exardent miserationes ejus, ut non fa-

ciat furorem irae suae, Os. 11. v. 8. sed gratiam justitiae praeferat, & in mediis tribulationibus reminiscatur miserationum suarum, & misericordiarum, quae à seculo sunt, Psal. 25. v. 6.

Imperator Augustus à Messalâ pater patriae salutatus, tantam inde læticiam cepit, ut per omnem vitam suam, non majori se voluptate affectum, dixerit. Quoties orationem Dominicam precamur, Deum præclaro illo titulo insignimus, quod eum Patrem nostrum appellamus. Id adeò ipsi arridet, si ex fideli corde proficiscatur, ut nò possit non exaudire & juvare nos. Quis ex vobis patrem petit filius panem, nunquid lapidem dabit illi? Luc. 11. v. 11.

Sed ut filios probos decet, geramus nos, & in timore conversemur incolatus nostri tempore æquum erit, 1. Petr. 1. v. 17. Ne conqueratur Deus: Væ filiis perditis! dereliquerunt Dominum, blasphemaverunt sanctum Israel, averti sunt retrorsum, Esa. 1. v. 4.

Requiritur hinc

1. *Reverentia.* Filius honorat patrem, & servus Dominum suum: si ergò Pater ego sum, ubi est honor meus? & si Dominus ego sum, ubi est timor meus? Mal. 1. v. 6.

Honoremus autem eum, juxta admonitionem Siracidis, in opere, & sermone, & patientiâ, cap. 3. v. 9.

1. *In opere.* In hoc, inquit Christus, clarificatus est Pater meus, ut fructum plurimum adferatis, Joh. 15. v. 8. Nudum Domine, Domine, dicere non sufficit, Matth. 7. v. 21. sed Deus populum requirit, zelum bonorum operum, Tit. 2. v. 14.

2. *In sermone.* Ne sanctissimum nomen ejus blasphemando & jurando in vanum

adhi-

adhibeamus, ut in hâc mundi fece nihil familiarius est: sed confiteamur coram hominibus, Matth. 10. v. 32. 1. Petr. 3. v. 16. Proque beneficiis innumeris, quibus quotidie fruimur, gratias agamus, Psalm. 92. v. 2.

3. *Inpatientia*, quando nimirum ut Pater castigat nos, & corripit, Prov. 3. v. 12. idque pro ratione delicti. Ubi primò utitur virgâ hominum, 2. Sam. 7. v. 14. castigans nos in iudicio, ne videamur nobis innoxii, Jer. 30. v. 31. quod si verò frustra percutit nos, disciplinam non recipientes, Jer. 2. v. 30. defatigatur misereri, Jer. 15. v. 6. percutiens nos castigatione crudeli, Jer. 30. v. 14. aut prehensa virgâ ferreâ, Apoc. 12. v. 5. confringit capita filiorum minus obsequentium: verticem capilli perambulantium in delictis suis, Psal. 68. v. 22. At eò ne res redeat, caveamus: sed quando incipit castigare, continuò per pœnitentiam castigationem ejus prævertamus, & nunc pœnitebit super malo, Joel. 2. v. 13.

2. *Obedientia*. Deus enim honoravit patrem in filiis: & iudicium matris exquirens, firmavit in filios, Sir. 3. v. 1. Idem nobis quoque dictum est, 1. Sam. 15. v. 23.

3. *Confidentia*. Qui enim hæsitat, inconstans est in omnibus viis suis. Non ergò existimet homo ille, quod accipiat aliquid à Domino, Jac. 1. v. 7. & quare dubitemus? Oramus quippe, Patre jubente, Pl. 50. v. 15. Fratrem instituentem, Matth. 6. v. 10. Spiritu sancto impellente, qui adjuvat infirmitatem nostram, Rom. 8. v. 28. & clamat in cordibus nostris, Abba Pater, Gal. 4. v. 4. unde Spiritus precum dicitur, Zach. 12. v. 10. Adde gravissimum juramentum Christi, in præsentem Evangelio. Sicut igitur

aliàs omnis controversia finis juramentum est, Hebr. 6. v. 16. ita omninò confidamus, quicquid in nomine ejus petierimus, fore Etiam & Amen. 2. Cor. 1. 20.

II. *Nomen Christi honora*. Christus enim in nomine suo petentibus certissimam exauditionem promittit. Jam vero in nomine Christi precati est,

1. *Intelligenter orare*: Ut in oratione tuâ agnoscas & confitearis, Christum esse *Advocatum*, unicum illum Advocatum apud Deum, 1. Joh. 2. v. 1. Qui semper est ad dexteram Dei, & interpellat pro nobis, Rom. 8. v. 34.

In Papatu, non in solius Christi, sed Mariæ nomine orant, unde in Mariali: Peccator es? Ad Mariæ nomen confugas, ipsum solum ad medendum sufficit. Sicut enim nomen JESU secundum Bernhardum est mel in ore; ita etiam nomen Mariæ est, & aliquid amplius, si dicere audeamus. Hæc nefanda idololatria est: idèò Servator ait: si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Maria enim opitulati nequit. Idèò ait illa ministris: Quodcumque dixerit vobis, facite, Joh. 2. v. 5.

2. *Decenter orare*, juxta Dei mandatum & promissionem, non arbitrium nostrum. Hæc est fiducia, quam habemus ad Deum: quia, quodcumque petierimus secundum voluntatem ejus, audit nos, 1. Joh. 5. v. 14. Hoc nisi fecerimus, locum habet illud Jacobi: Petitis, & non accipitis, eò quod malè petatis, Jac. 4. v. 3.

3. *Confidenter orare*. Christus enim unus homo in gratiâ est, Rom. 5. v. 15. de quo Pater cœlestis clamavit: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui, Matth. 3. v. ult. in quo velut dilecto, gratificavit nos
Deus,

Deus, Eph. 1. v. 6. qui in illum credit, non confundetur, Rom. 10. v. 11. quia quasi in decore sacerdotali Deo appropinquat, Psal. 110. v. 3. Et non modò nomen Jehovah, tanquam Aaron in fronte gerit, Exod. 28. v. 36. sed idem in corde sculptum habet, nec in alio nomine confidit, quàm in nomine Jesu, certâ spe fretus, Deum Patrem preces suas exauditurum, propter Dominum, Dan. 9. v. 18 quem nobis ipse proposuit propitiatorium per fidem in sanguine ipsius, Rom. 3. v. 25.

III. *Exauditionem spera.* Propterea Servator ait: Amen, Amen, dico vobis, si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Hic requiritur salvifica fides, quam vel maximè oculi Domini respiciunt, Jer. 5. v. 3. & sine illâ impossibile est, placere Deo, Hebr. 11. v. 6.

Oraturi igitur, non oculos duntaxat corporales ad cælum elevemus; quod & hypocritæ faciunt: sed potissimum oculum fidei, quo cor divinum introspicimus, & deprehendemus, illum multò propitiorem esse ad dandum, quàm nos ad accipiendum, ut Taulerus dixit. Nam lætatur ad benefaciendum nobis, Jer. 32. v. 41. Certi itaque de exauditione esse possumus, quando intuemur

1. *Veritatem promittentis.* Erit antequam clament, ego exaudiam: adhuc illis loquentibus, ego audiam, Esa. 65. v. 24. Hæc non hominum verba sunt, quæ fallere possunt: Profectò filii viri sunt mendacium, Plal. 62. v. 10. sed verba immutabilis Dei, qui non mentitur, Tit. 1. v. 2. Luc. 21. v. 33.

2. *Potestatem facientis.* Præ multitudinem enim fortitudinis & roboris, virtutisque ejus, neque unum deficit, Esa. 40. v. 26,

Terreni Magnates non semper opem ferre possunt, ut vel ex propriâ confessione Regis Josaphat, 2. Chron. 20. v. 12. Hiskia, Esa. 37. v. 3. Joram, 2. Reg. 6. v. 27. constat.

Ejusmodi impotentem Deum nos non habemus, qui in calamitatibus opem ferre nequeat. Sed est Dominus, qui loquitur & facit, Ezech. 17. v. ult. Manus ejus abbreviata non est, Esa. 59. v. 1. sed quæcunque promisit, potens est & facere, Rom. 4. v. 21.

3. *Gratiam dirigentis.* Mittit enim Spiritum sanctum in corda nostra, qui preces nostras supplices Cancellariæ cœlesti insinuat, majori cum autoritate, ac nos ipsi potuissimus. Iccirò Apostolus emphatica vocula *ἰμπετρον* *χαρις*, i. e. plusquam intercedit, eminenter postulat, utitur. Seipsum enim, ut Ambrosius explicat, super orationem nostram quasi effundit, ut ignorantiam & temeritatem, quæ precibus adhæret, & coram Deo ingratos reddit, contegat. Quia igitur Spiritum sanctum non modò opitulatorem sed & Advocatum habemus, ita nobis viam aperiet, ut facile quicquid oraverimus, impetraturi sumus: est enim ejusdem essentiae cum Patre & Filio, 1. Joh. 5. v. 7.

Ecce! hic ita funiculus triplex est, qui difficile rumpitur, Eccl. 4. v. 12. & quando verâ fide hanc apprehendemus, oratio nostra nubes penetrabit, nec cessabit donec propinquet; & non discedet, donec Altissimus adspiciat, Sir. 35. vers. 21. nani omnia possible sunt credenti, Marc. 9. v. 23.

Largiatur nobis Deus hanc gratiam, per Christum, in Spiritu sancto. Amen.

DOMI.